

הטירוף שמאחורי

המישטרה, לדבריו בשל המשכורת הנמוכה. מייד אחר־כך פתח חנות לבולים בחיפה. אך אחרי שנתיים של בולאות חיפאת חזרה המישפחה לתל־אביב. פרץ פתח חנות לבולים ברחוב מונטיפיורי.

במשך שנים ארוכות היה אוהד נלהב של מפא"י ושל ר"צ. הוא גם החזיק בפינקס־חבר של מיפלגת־העבודה. לפני שנתיים, בעיקבות מיל־חמת־לבנון, הצטרף ל"כך". לפני שנה נבחר כמזכ"ל. את חנותו הוא נועל כל יום בשעה 1 בצהריים. שעות אחרי הצהריים מוקדשות לפעילות בתנועה.

האיש מדכאו

ב"כך" אומרים כי המנהיגים האמיתיים של התנועה העדיפו להיבלע בקהל, כדי שלא לחשוף את

מיהם אנשי כהנא —

חבורת המופרעים,

המובטלים וחסרי

השורשים המאיימים

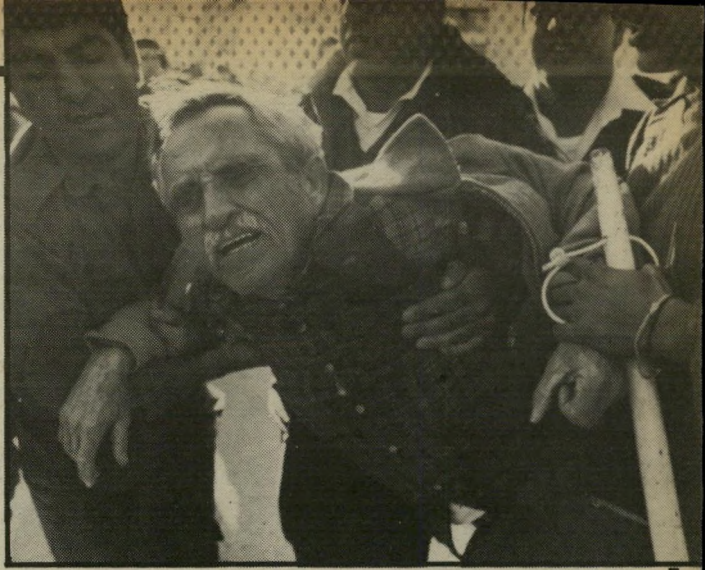
על המדינה?

טרת פשוטה, כיום רכיפקד במישטרת מחוז תל־אביב. נולדו להם ארבעה ילדים. היום בני 7 עד 20. במשך כל שנות שרותו של פרץ במישטרה, התגוררה המישפחה בחיפה. לפני 12 שנים עזב פרץ את

מישפחתו, הוריו ושמונה אחיו נסעו מאוחר יותר לצרפת, שם הם מתגוררים עד היום.

"הוריי התגוררו שאעלה לארץ, אבל אני הייתי חבר בגורדוניה, מקורב לפעילות הציונית. החלטתי להמרות את פיהם ולעלות", הוא אומר. מייד עם הגיעו לארץ הצטרף פרץ לגרעין נח"ל בקיבוץ בית־אורון. את שירותו הצבאי עשה במסגרת הנח"ל. כשהשתחרר מהצבא עבר לקיבוץ נווה־אור, שם התגורר במשך כמה חודשים. "עזבתי אחרי שראיתי שהקיבוצניקים הטובים עוזבים. למה לי להישאר כאן, אם זה היחס הכללי לקיבוץ? — שאלתי את עצמי, ועזבתי".

בתל־אביב התגייס פרץ למישטרה. במשך 12 שנים שירת במיגוון של תפקידים: שוט־מקוף בתל־אביב, מדריך בבית־ספר לשוטרים בשפרעם, שוטר בגדה המערבית. ב־1961 נשא לאשה את רות, אז שוי

אלוף־מישנה השוטרים היכו את אלוף־מישנה (מיל.) דב הוא ניסה לחסום בגופו את כניסת משתתפי ועידת תנועת כך לאולם.

אם שכולה בין משתתפי ההפגנה היתה גם רעיה הרניק, אמו השכולה של רבי־סגן גוני הרניק, מפקד הסיירת. שנפל בקרב על מיבצר הבופור, ביומה הראשון של מלחמת־הלבנון.

הוועידה, כדי להגיע לעימות עם אנשי כהנא. המ־ארגונים ביקשו למנוע את הדבר ודרשו מהמפגינים לעזוב את המקום חצי שעה לפני תום מועד הרישיון.

אגרוכים מנאד המפגינים נחלקו בדי־עותיהם באשר לסיוס ההפגנה. כמה עשרות העדיפו להישאר עד תום

התגייס לנח"ל, ואחר־כך התגורר בקי־בוץ גזר במשך 10 שנים. השנים שלאחר עזיבת הקיבוץ היו שנים של נדודים. כן־עמית עבר מ־מקום למקום, הירבה להחליף גם מקור־מות־עבודה.

ב־10 השנים האחרונות הוא גר בטבריה, עובד כיערן בקר־הקיימת. אשתו מורה, בנו היחיד תלמיד־תיכון. ל"כך" הצטרף אחרי מלחמת יום־הכיפורים. הוא חבר מזכירות התנועה.

שוטר

מהגדה

בקצה האחר של הבימה ישב שלמה פרץ, מזכ"ל התנועה. פרץ (46), מגולח ומסופר בקפידה, בעל ארשת־פנים קפדנית, נולד באלג'יריה. הוא עלה לארץ בגיל 16, לברו.

איננו רוצים להיות במחציתו של הנשיא: אנחנו רוצים לש־בת ליד יהודים הגונים, ולא ליד נבלים... הוא (הנשיא) לא מלך. הוא מולוד; מולוד; הורס ומשמיד את יה־רותנו. ממשיך את ההשמדה, את מלא־כת המוות; שוב פעם רוצים את רמנו... ראונו כן־עמית ניצב בצידה של הבימה של ועידת כך, וצרח מילים של שינאה, כשצף, כשפתיים מעוותות. הציבור כולו ראה אותו כעבור יומיים בטלוויזיה, ונדהם. איפה צמח מין אדם כזה?

כן־עמית. ראש סניף טבריה, הוא בן 48, יליד פאריס. במלחמת־העולם השנייה הסתתר, לדבריו, וברח ממקום למקום, לפעמים לבר, לפעמים בחברת הוריו. במהלך הבריחות נהרגו שני אחיו.

אחרי המלחמה חזר לפאריס עם הוריו. בגיל 16 עלה לברו לארץ. הוא

לאולם בבנייני האומה. הם היכו בהם באלות ועצרו 11 מפגינים, שהתנגדו לשוטרים בצורה פאסיבית ביותר. אחד המפגינים אמר: "היינו שקטים מדי!"

התנגדות פאסיבית אנשי מישמר־הגבול דחפו את המפגינים שביקשו לחסום את מעבר המתכנסים

